

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ
อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๖

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในการประชุมสภา
องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ สมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน
๒๕๖๖ และนายอำเภอหรือเสาะ ได้พิจารณาเห็นชอบลงนามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามหนังสือหนังสืออำเภอ
หรือเสาะ ที่ นธ ๐๐๒๓.๑๔/๓๗๓๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ นั้น

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๗๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗ พ.ศ.๒๕๖๒) องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ
จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.
๒๕๖๖ โดยมีผลบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ
ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ (เริ่มบังคับใช้ในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๖ เป็นต้นไป และ
เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน และสามารถขอดูได้ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ
ได้ทุกวัน เวลาราชการ หรือทางเว็บไซต์ องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ <https://www.sawo.go.th>

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายชุมกี เต็งสุรี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาว
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

กำหนดมาตรการในการควบคุมเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาว เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและเพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เนื่องจากปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลสาว ได้มีปัญหาเรื่องการปล่อยสัตว์ไปบนท้องถนนเป็นจำนวนมากเกิดความสกปรกบนท้องถนนและอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลสาว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๗๑ และตามมาตรา ๖๗ (๒),(๓),(๗) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗ พ.ศ.๒๕๖๒ จึงมีความจำเป็นต้องออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาว เรื่อง การควบคุมเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาว

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอและนายอำเภอหรือเสาะ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้ขออนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม และหมายความรวมถึงการสละการครอบครองสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของสัตว์ และให้หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขอร้วหรือไม่มี

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐและหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตว์แพทย์ในราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในพื้นที่จึงให้เขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) โค
- (๔) กระบือ
- (๕) สุกร
- (๖) แพะ
- (๗) แกะ
- (๘) เป็ด
- (๙) ห่าน
- (๑๐) ไก่
- (๑๑) งู
- (๑๒) จระเข้
- (๑๓) นก
- (๑๔) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

และให้เขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ เป็นเขตที่ต้องควบคุมการเลี้ยงสัตว์ โดยรายละเอียดกำหนดประเภทและจำนวนของสัตว์ที่ต้องควบคุมให้เป็นไปตามบัญชีท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ ในบริเวณดังต่อไปนี้โดยเด็ดขาด

(๑) ในที่หรือทางสาธารณะ

(๒) สถานที่ราชการทุกแห่ง

ข้อ ๘ ความตาม ข้อ ๗ ไม่ใช่บังคับแก่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วย หรือสร้างภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

(๒) เพื่อกิจกรรมใดๆ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยง โดยมีระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

(๓) เพื่อการย้ายถิ่นฐานของเจ้าของสัตว์

(๔) เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณี โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๕) เพื่อในพระราชพิธี พิธีกรรมทางศาสนาตามประกาศขององค์การบริหารส่วน

ตำบลสาวอ

ข้อ ๙ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ที่มีสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ ให้ถูกสุขลักษณะ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนแก่ผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นที่เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม หากประสงค์จะไปเลี้ยงในสถานที่อื่นต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของสถานที่และต้องควบคุมดูแล กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลสาว

ข้อ ๑๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตาม ข้อ ๙ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีอยู่เสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๑ หลังจากที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๑๐ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่งอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาลาสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะ ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อ

ประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลสาวยทราบโดยเร็ว โดยเจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวย

ข้อ ๑๔ กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ โดยไม่ปรากฏเจ้าของอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวย แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

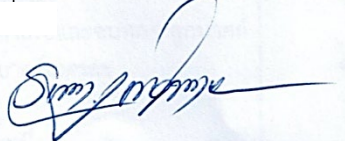
ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์นั้นให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลสาวย ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงและค่าธรรมเนียมการปรับตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้จะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๖ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลสาวย เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายชุมกี เต็งสุรี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาวย

(ลงชื่อ

เห็นชอบ

(นายณัฐกร บุญโรภคย์)
นายก อบจ. หรือ เสาะ

บัญชีท้าย

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

กำหนดรายละเอียดประเภทและจำนวนสัตว์เลี้ยงที่ต้องควบคุม ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ ซึ่งออกตามความในข้อ ๖ วรรคสอง แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับที่	รายการ	จำนวน
๑	ช้าง	ห้ามเลี้ยงโดยเด็ดขาด
๒	ม้า	ไม่เกิน ๑๐ ตัว
๓	โค	ไม่เกิน ๒๐ ตัว
๔	กระบือ	ไม่เกิน ๒๐ ตัว
๕	สุกร	ไม่เกิน ๕๐ ตัว
๖	แพะ	ไม่เกิน ๓๐ ตัว
๗	แกะ	ไม่เกิน ๓๐ ตัว
๘	เป็ด	ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว
๙	ห่าน	ไม่เกิน ๑๕๐ ตัว
๑๐	ไก่	ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว
๑๑	งู	ไม่เกิน ๒ ตัว
๑๒	จระเข้	ไม่เกิน ๕ ตัว
๑๓	นก	ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว
๑๔	สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ	ห้ามเลี้ยงโดยเด็ดขาด

อัตราค่าธรรมเนียมท้าย

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาว

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่าย
ในการเลี้ยงดูสัตว์ ซึ่งออกตามความในข้อ ๑๔ วรรคสอง แห่ง
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสาว เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

๑. ค่าธรรมเนียมการปรับ

๑.๑ ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐.- บาท/ปี
๑.๒ ม้า โค กระบือ สุกร	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐.- บาท/ปี
๑.๓ แพะ แกะ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐.- บาท/ปี
๑.๔ สัตว์อื่นๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐.- บาท

๒. ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู

ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภทตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

หนังสือขอรับความเห็นชอบให้ตั้งโรงเรียนฟาร์มเลี้ยง

เขียนที่

ตำบล อำเภอ

จังหวัด

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอรับความเห็นชอบจากองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

เรียน นายองค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. สำเนารายงานการประชุมประชาคมหมู่บ้าน	จำนวน	๑	ชุด
	๒. แบบแปลน	จำนวน	๑	ชุด
	๓. สำเนาโฉนดที่ดิน	จำนวน	๑	ฉบับ
	๔. สำเนาทะเบียนบ้าน	จำนวน	๑	ฉบับ
	๕. สำเนาบัตรประชาชน	จำนวน	๑	ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว อายุ ปี

หมายเลขประจำตัวประชาชนเลขที่ อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่

ตำบล อำเภอ จังหวัด

ขอรับความเห็นชอบจาก องค์การบริหารส่วนตำบลสาวอ ให้สร้างโรงเรียน ตั้งฟาร์มเลี้ยง.....

ในพื้นที่หมู่ที่ตำบล สาวอ อำเภอ รือเสาะ จังหวัด นราธิวาส ซึ่งเป็นโรงเรียนประเภท

.....จำนวน หลัง กว้าง เมตร ยาว เมตร ซึ่ง

เป็นโรงเรียนได้มาตรฐานและไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งยินดีที่จะปฏิบัติตามข้อบัญญัติตำบล เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. และข้อบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็น

อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ผู้ยื่นคำร้อง

ลงชื่อ.....

(.....

เจ้าของที่ดิน

๒

ขอรับรองว่าฟาร์มของผู้ยื่นดังกล่าวมีมาตรฐานและไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งผ่านการ
ประชาคม หมู่บ้านมาแล้ว

ลงชื่อ.....

ลงชื่อ

(.....

(.....

สมาชิกสภา หมู่ที่

สมาชิกสภา หมู่ที่

ลงชื่อ

(.....

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล/อบต.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น.....พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/
พนักงานรัฐวิสาหกิจ

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑

๓.๒

๔

๕

(ต่อด้านหลังคำขอรับใบอนุญาต

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ.....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

(เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้.....

.....

(เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ.....

.....

(ลงชื่อ.....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

(ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ.....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....

สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบการ.....ประเภท.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลควนพัง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๒) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีอาจแก้ไขได้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตนี้ได้

(๓) ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑.....

๔.๒.....

๔.๓.....

ใบอนุญาตฉบับนี้ ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นอายุ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ.....

(.....

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่อใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล/อบต.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท.....

ตามใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่...../..... ออกเมื่อวันที่.....เดือน.....

พ.ศ. ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/
พนักงานรัฐวิสาหกิจ

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑.

๓.๒.

๔.

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ.....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....